

forsinke eller forhale dets Tilblivelse som Lov. Det er ganske vist, at en Hindring kan reise sig ved Afstemningen, uden at et Udvalg bliver nedsat, men jeg ser virkelig ingen Nødvendighed for et Udvalgs Nedsættelse for at faa Vædringsforslaget under Nr. 1 yderligere drøftet, end Enhver kan gjøre det, som Sagen allerede foreligger.

Winther: Jeg vil kun bemærke, at dersom jeg troede, at et Udvalgs Nedsættelse skulde bevirke Sagens Forhaling, vilde jeg strax tage mit Forslag tilbage, men jeg tror ikke, at der er nogen særlig Grund til at antage dette; de Grunde, som i saa Henseende ere anførte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille), forekomme mig at være aldeles uholdbare, de maatte i ethvert Tilfælde kunne bringe os til aldrig at nedsætte noget Udvalg. Hvad det ærede Medlem særlig anførte med Hensyn til denne Sag, maa affurakt ligesaa godt kunne anføres ved enhver anden. Jeg maa isørigt gjøre opmærksom paa, at ikke blot jeg, men — jeg troer — flere Medlemmer have ventet, at denne Sag vilde komme i et Udvalg, og man har derfor ment foreløbig at kunne slaa sig tiltaals med at lade Sagen gaa, indtil den forelaa i den Stikelse, hvori den nu foreligger. Allerede Bestaffenheden af de Forslag, der foreligge, forekommer mig at indeholde tilstrækkelig Opfordring for Thinget til at tage Sagen under nærmere Overveelse. Det er jo en Selvfølge, at Thinget, som skal miste en Rettighed, muligens kan betragte et saadant Spørgsmaal anderledes end den ærede Regjering, der ikke mister nogen Rettighed ved, at Loven bliver vedtagen. Alene dette Moment synes mig at medføre, at denne Sag maa bedømmes forskjelligt fra Folkethingets og fra Regjeringens Standpunkt.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, sattes Winthers Forslag om Nedsættelse af et Udvalg bestaaende af 5 Medlemmer, til hvilket denne Sag bliver at henvisse, under Afstemning og vedtoges med 33 Stemmer mod 27.

Formanden: Hermed er altsaa denne Sags Behandling standset, og vi gaa da over til den næste Sag paa Dagsordenen, som er:

Første Behandling af: „Forslag til Lov indeholdende nogle Bestemmelser angaaende Sagten og Fredning af visse nyttige Dyr.“ (Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 197 ff.)

Raben: Som bekendt er det foreliggende Lovudkast fremkommet ved en Sammensmeltning af to Forslag, hvoraf det ene — om Fredning af visse nyttige Dyr — var forelagt af Regjeringen, og det andet — om nogle Bestemmelser angaaende Sagten — er fremgaaet af det private Initiativ. Jeg finder det meget naturligt og rigtigt, at man saaledes har sammensmeltet disse to Forslag, idet jeg tror, at man altid gjør vel i at sammensmelte beslægtede Lovforslag for at indskrænke Lovenes Antal saameget som muligt. Jeg har altsaa aldeles ikke Noget imod Sammensmeltningen, og jeg skal ikke undlade her at udtale, at den Naade, hvorpaa dette Lovforslag er blevet behandlet i det andet Thing, vidner om, at man der er gaaet frem med stor Sagkundskab, Omhu og Dygtighed. Jeg har ikke noget Særdeles at fremføre mod Loven i dens Helhed, og jeg skal saameget mindre gjøre det, som jeg ikke tiltroer mig selv nogen særdeles Kyndighed med Hensyn til Sagtforholdene, men der er et eneste Punkt, som jeg har en Del imod, og det er den fredløse Stilling, som man har tiltænkt Ræven. I Regjeringens Forslag har man dog indrømmet den nogle saa Smuthuller ude i Altitplantningerne, men end ikke dem har man i Landsthinget fundet det rigtigt at lade den beholde, og det har jo heller ikke videre at sige, naar man ikke vil frede den andre Steder. Forresten kan man deraf see, hvilken Uenighed der undertiden kan være mellem de Sagkyndige, idet den nuværende Bestyrer af Altitplantagerne slet ikke bryder sig Noget om, at Ræven kan lyfies fra Altitplantningerne, hvorimod den forrige Bestyrer — den Mand, der har anlagt Altitplantningerne — satte særdeles stor Pris paa,